

вѣло, като снѣгъ: Немѣ са живихъ Моисей и Иліа, свѣтелъ облакъ осѣни го и Апостоли-тѣ, шо вѣхъ съ Него, и гласъ са чѣ отъ Бога Отца: Сей есть Сынъ Мой вълюбленный, Того послайте.

Свидѣтеле на това славно Преображеніе Господне вѣхъ Апостоли-тѣ Петръ, Іаковъ и Іоаннъ.

Лазарево-то Въскрѣсеніе.

Едно отъ чѣдеса-та, кои-то особливо прослави хъ Господа Исуса преди страданіа-та Мѣ, вѣ Лазарево-то Въскрѣсеніе.

Исусъ Хрѣстосъ дойде въ Вѣданіа, дѣ-то живѣше Лазарь, на четвъртый день слѣдъ смърть-та мѣ. Лазарь вѣше вече погребенъ. Кога-то Господь повелѣ да откритъ гробъ-тъ: тогава Лазарева-та сестра Марда рече, че отъ тѣло-то вече са издава гнилъ запахъ.

Нъ ако и да вѣше това, Господь рече: Лазаре, гряди възъ! и Лазаръ възкрѣсна, и излезе изъ гроба-тъ.

Входъ-тъ Господень въ Іерусалимъ.

Кога-то слѣдъ Лазарево-то възкрѣсеніе, Исусъ отхождаше въ Іерусалимъ, зашто-то вѣше са приближилъ празникъ-тъ на Пасха; тогава мнозина отъ народатъ взехъ финиковы вѣтви, излазохъ да Господь осаннатъ и выкахъ радостно: осанна Сынъ Давидовъ! благословенъ грядый во имя господне! осанна въ вышнихъ! А дрѣги постилахъ дрѣхы-тѣ си по пъта-тъ. Исусъ сѣдна на осла, покрыто съ дрѣхы-тѣ на ученицы-тѣ Си. Така стана тѣжественный Мѣ царскій входъ въ Іерусалимъ.